DOUĂ VICTORII ȘI DOUĂ MECIURI EGALE

Cvadrupla întîlnire dintre echipele reprezentative ale României și Poloniei s-a soldat cu un bilanț favorabil fotbalului nostru: două victorii obținute de ECHIPA DE TINERET (5—3 la București) și ECHIPA DE JUNIORI (4-2 la Tarnobrzeg), două meciuri egale ECHIPA NAȚIONALĂ (0—0 la Cracovia) și ECHIPA B (2—2 la Craiova).

În fața unor adversari considerați a fi în ultimul timp de o valoare sensibil egală cu fotbalul nostru, în pofida unui palmares direct care ne este net favorabil, rezultatele de mai sus sînt de apreciat, mai cu seamă în ceea ce privește echipele de tineret și de juniori. După recentul succes realizat de echipa de tineret în fața echipei Ungariei **la București și după nivelul de** joc remarcabil, arătat de juniorii noștri la Budapesta, succesul acestor echipe în partidele de duminica trecută **este de-a dreptul îmbucurător fiindcă putem spera ca din rîndurile tinerilor fotbaliști și ale juniorilor să alimentăm și să realizăm în cele din urmă o echipă națională capabilă să ne aducă satisfacții în joc și pe** tabela de marcaj, pe terenul propriu și în deplasare.

Aceste rezultate trebuie să fie un îndemn pentru lărgirea și adîncirea muncii de depistare a tinerelor talente, de obținerea condițiilor celor mai bune pentru formarea și instruirea lor. Dacă în ultimii ani, de pe urma unei organizări ceva mai temeinice decît acum 10—15 ani, s-a reușit recoltarea unor talente ca acelea de astăzi, este cert că dacă cluburile, comisiile regionale și federația se vor preocupa în amănunt și vor sprijini material dezvoltarea talentelor în față, vom reuși să avem într-un timp mai scurt decît ne închipuim fotbaliști valoroși.

Acțiunea întreprinsă de revista noastră de a depista tinere talente, cu ajutorul cititorilor, a arătat cît de fertile sînt tinerele generații. În meciul de duminica trecută al echipei naționale de juniori cu Polonia a debutat un tînăr fotbalist remarcat în trialul organizat de revista noastră la Pitești, C. Marinescu.

Nu există îndoială că în țara noastră sînt mulți asemenea „Marinescu" necunoscuți și că o sarcină de căpătîi a federației este **organizarea unei acțiuni foarte largi, cu caracter permanent, susținută material, de depistare a talentelor, de încadrare a lor într-o activitate permanentă, organizată, de perspectivă.**

Echipa națională a reușit un rezultat onorabil în condițiile dificile în care s-a aflat după severul eșec din meciul Budapesta — București. Echipa, sub numele de ROMÂNIA, a simțit din plin răspunderea rezultatului și a făcut tot ceea ce a putut ca să nu piardă meciul în deplasare cu Polonia. Fotbaliștii noștri au ignorat totul, în afară de ocrotirea porții, scop în care nu și-au precupețit eforturile. Cine a fost la fața locului a simțit chiar din tribune ambiția fără seamăn a jucătorilor de a nu suferi cumva o nouă înfrîngere. Ei și-au strîns rîndurile în fața porții lui Coman, un debutant atît de talentat și curajos cum rar s-a văzut, conduși de un Dan Coe a cărui satisfacție pentru reacordarea încrederii de a juca în echipă i-a înzecit forțele și a impresionat întregul stadion prin forța de joc și dăruirea lui.

Din păcate, dorința justificată de a nu pierde s-a făcut în dauna preocupării construirii jocului, aceasta din urmă fiind ignorată sau foarte anemică. Din acest punct de vedere s-a resimțit lipsa aportului unor titularizări asupra cărora revista noastră a atras la timp atenția. E vorba de Dobrin și Ion Ionescu, alături de Dan Coe semnalați cu toții atenției federației. Desfășurarea primei părți a meciului cu Polonia de la Cracovia a arătat că era nevoie și de primii doi, dar aceștia nu au fost introduși nici la pauză, doar Dobrin intrînd în joc cu o jumătate de oră înainte de sfîrșitul partidei. Este aproape sigur că prezența acestora ar fi ajutat organizării atacurilor în mai bune condiții și cu o periculozitate mult mai mare pentru poarta poloneză.

Echipa națională a obținut la Cracovia un rezultat de egalitate, care confirmă tradiția dintre întîlnirile româno-polone la fotbal. În privința alcătuirii unei reprezentative viabile, însă, formația actuală, cu tot elanul pe care l-a dovedit majoritatea componenților ei, nu poate rămîne o soluție pentru confruntările internaționale apropiate.

În numărul viitor ne vom spune cuvîntul în această problemă atît de importantă și frămîntată.

Fază din meciul echipelor de tineret: Lucescu pune în pericol poarta poloneză

Foto: N. ALEXANDRU

MECIUL DE LA CRACOVIA

UN MOMENT DE RESPIRO CU PLUSURILE ȘI MINUSURILE LUI...

— Comentariul trimișilor noștri speciali —

În șirul de partide internaționale, din acest sezon, ale primei reprezentative (disputate sub titulaturi diverse), șir care înglobează adversari de valori diferite, meciul cu Polonia nu putea fi pus pe același plan de dificultate cu cel de la Budapesta sau nu poate fi considerat nici măcar egal cu întîlnirea care urmează la București, cu R.F. a Germaniei. Și, totuși, **împrejurările create de împasul fotbalului nostru au dat și acestui joc un nescontat grad de dificultate, adăugat la handicapul obiectiv al disputării lui în deplasare.** Oricine ar fi îmbrăcat tricoul național pentru acest meci, cu greu și-ar fi alungat starea de emoție, de teamă chiar, provocată de faptul că **această întîlnire urma unui 0—6 apăsător și preceda un examen de rezonanță, acela de la 22 noiembrie, cu vicecampioana lumii.** Acestor circumstanțe privind starea de spirit a lotului li s-au alăturat două elemente externe, privindu-i direct pe adversarii noștri, de care, de asemenea, nu se poate face abstracție, dacă vrem să analizăm partida de la Cracovia sub principalele și determinantele ei aspecte. **Era mai întîi acest asalt asupra tradiției pe care națională Poloniei, înfirmată timp de 35 de ani în tentativele ei, se pregătea să-l dea acum cu toată vigoarea și convingerea; venea apoi încrederea refăcută și stimulată a partenerilor noștri de întrecere, autorii unui 4—2 la Bruxelles asupra Belgiei, recenta egală a Franței la Nantes, învingătoare la rîndul ei cu 4—1 la Varșovia!**

În acest complex de împrejurări care nu ne era deloc favorabil, **fotbalul nostru avea nevoie ca de aer de un rezultat cît de cît satisfăcător, care să asigure lotului reprezentativ un moment de respiro, de recăpătare a încrederii, absolut necesare înaintea viitoarelor confruntări.** Și acest lucru s-a văzut din însuși modul cum au abordat jucătorii meciul de pe stadionul Wisla din Cracovia. Și așa se și explică aspectul general al partidei. Iar rezultatul de egalitate înregistrat trebuie apreciat numai în lumina considerentelor expuse; el este un rezultat de moment și nu poate în nici un caz căpăta valoarea unui indice al raportului de forțe între fotbalul polonez și român.

Acest 0—0, trebuie s-o subliniem cu toată convingerea, **satisface numai sub aspectul depășirii unui „moment" al vieții echipei noastre naționale,** dar el este departe de a mulțumi sub aspectul facturii jocului în care a fost realizat.

E drept că echipa noastră a reușit să spulbere speranțele de decenii ale fotbaliștilor polonezi, care nu erau deloc străini de dificultățile echipei pe care o întîlneau, păstrîndu-și neatinsă invincibilitatea pe terenurile Poloniei și înregistrînd în al 202-lea joc internațional, al treilea 0—0 în cele 19 partide cu prima reprezentativă poloneză și al șaptelea din palmaresul său general.

Firește că antecedentele pe care le-am prezentat n-au rămas nici un moment în afara jocului. **Calitatea partidei** — și telespectatorii au avut prilejul s-o constate cu proprii ochi — **a fost departe de pretențiile unei întreceri între reprezentative,** lucru de altfel subliniat și de numeroșii specialiști polonezi cu care am stat de vorbă, ca și de tehnicienii noștri prezenți la meci. **Întîlnirea nu a părăsit nici un moment nota de luptă pentru rezultat.** Ceea ce nu putea decît să afecteze, în primul rînd, factura tehnică a jocului. Și dacă ne bucurăm că echipa noastră a terminat neînvinsă jocul, în aceeași măsură sîntem decepționați de fotbalul practicat de ea.

Se pune, deci, în mod firesc întrebarea: ținînd cont de absolut toate considerentele favorabile sau nefavorabile, **putea reprezentativa României să joace totuși mai bine? Noi credem că da.**

Admițînd, în mod realist, că gazdele se vor arunca de la bun început asupra porții noastre, într-o ofensivă susținută, cum de altfel s-a și întîmplat, **echipa noastră trebuia să se apere mai constructiv. Adică fără să neglijeze securitatea propriei porți, să iasă cu mai mult calm și precizie din apărare, asigurînd o legătură permanentă cu atacul.** Or, în majoritatea timpului, echipa noastră a fost ruptă în două, deficiență determinată în primul rînd de faptul că mijlocașii — chiar dacă au muncit mult — nu au reușit nici un moment (mai ales **Libardi,** care avea această sarcină) să asigure legătura cu înaintarea. Halfii noștri s-au arătat total depășiți de iureșul gazdelor, care au pus stăpînire pe mijlocul terenului încă din primele minute. Și dominarea lor a căpătat un aspect și mai net în momentul în care

Petre GATU
Eftimie IONESCU

(continuare în pag. 6—7)

CVADRUPLA ÎNTÎLNIRE ROMÂNIA—POLONIA VĂZUTĂ DE NEAGU RĂDULESCU

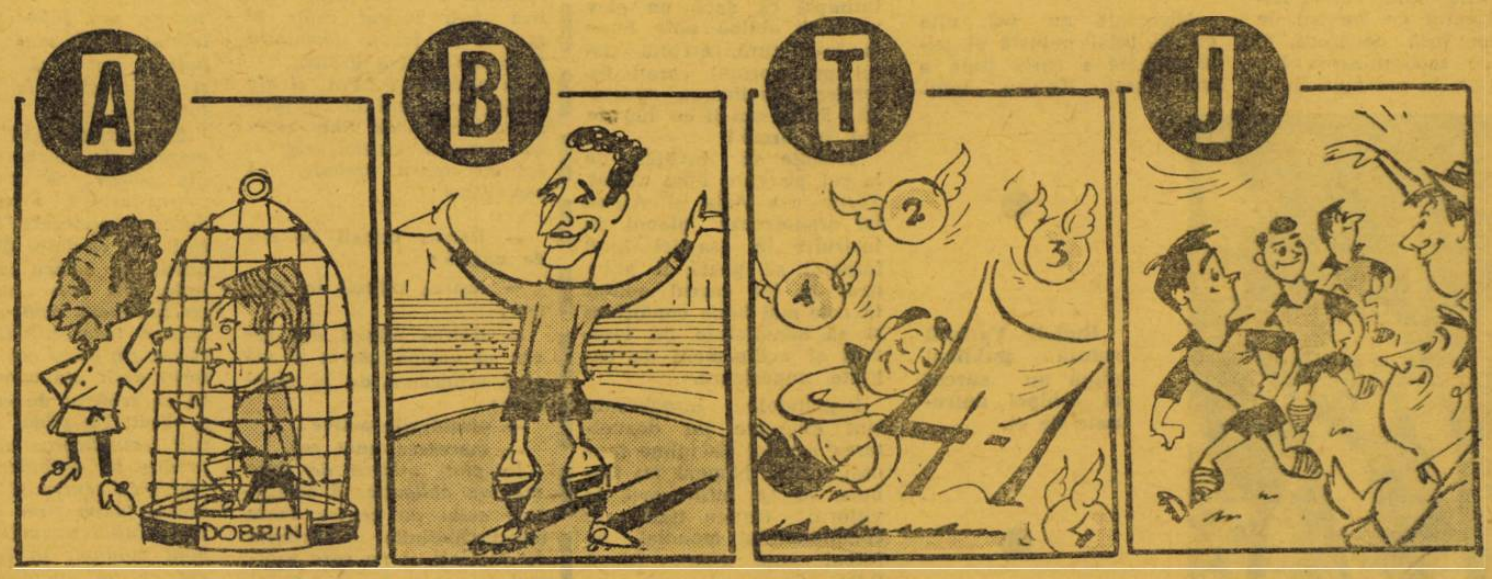

DOBRIN: — Mai stăm mult așa, maestre?
— Așteaptă, încă nu-i momentul.

SFÎRLOGEA: —Ei, ce ziceți, fraților? Splendid stadion!

Cînd te culci prea devreme pe lauri...

— Hai, dragii noștri, creșteți odată mai repede...